

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ
ਭਾਗ

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ.

ਭਗਵੰਤ

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ

ગુજરાત · વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિટ્ટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૦ વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ હરિ-ભાષા ૬૩૧

વિષય ૧૬૬૬ : ૬ ૩૧

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા
અમરનાથ
મહારાજી

તવહીદકા ડકા આલમમે બજવાદીયા કમલી વાલેને
જળ લાગેલાહા હલલાહા હરમાદીયા કમલી વાલેને
જળચેહરમે અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલી વાલેને
લનલોર લટામે સુરજકે શરમાદીયા કમલી વાલેને
હિલ એસે રંગીલેકે સહકે ચોર બાં એસે હટી લેકે કુરબાં
હક કરકે ખુદાસે હમ્મતકે બખશાવા દીયા કમલી વાલેને
બનઠનકે ચલે મેરાજ ફી શબ વલેલ છબથી હસપે અગમ
જતતકે હુરો ગીલમાં કે શરમા દીયા કમલી વાલેને
કુલદોંડી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
હરતરહકી બાંડી અદાઓંસે હુટવાદીયા કમલી વાલેને
પીપીકે પેચાલે કવસરકે હુટીગે મજે છ બર બરકે
હલ્લા આત્યના કલકવસર હરમાદીયા કમલી વાલેને
વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
અબ બરકે દોશાલે વાલોંકે શરમાદીયા કમલી વાલેને
જળ હકકી તરફસે હમ્મતકે મેરાજકી શબ છનઆમ મીલા
ખુશહોકે હામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
ખુશકી મેં તરી પેદા કરહી હરશાખ હરી પેદા કરહી
મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
મમે અશપે કુખ હુવા હાસીલ અલ્લાહસે બકે હુવે વાસીલ
કયા બને ખુદાકે બકર કયા સમજાદીયા કમલી વાલેને
હસલામ મીલા હમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
જવાતકે બે કુચ હીલવાનાયા દીલવાદીયા કમલી વાલેને

કવ્વાલી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકે પરવા હી નહી
 મરને વાલે નરજએ તુને તો પુછા હી નહી
 બાગે જન્નતસે નીકાલા જખડે હવ્વાને કહો
 તોળા તોળા જખ સુની આદમકી તોળા હી નહી
 ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે ગુલામ
 બીક મએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
 બીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ મસા
 લોખ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી
 પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહો જખ અલમમા
 કયસા બેઠા સુન રહો જયસા કે સુનવા હી નહી
 હઝરતે ઐયુબકા કીડો ને સખ તન ખા લીયા
 લોખ કહેતે હંય તમાસા મે તમાસા હી નહી
 તસ્ત મે રખખા ગયા જખ કાટકર ચહેયાકા સર
 કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી
 તુરપર મુસા નખા જલવા હમાસા દેખને
 જોર મહંમદસે કહો તુમસે તો પરદા હી નહી
 વાહ વાહ અશફક તુમને પુખ લીખી હય મજલ
 શાહીરો મે હય અબીતક નામ તેરા હી નહી

કવ્વાલી—જનાખ બાહાદુરખાં.

મહેબુબ મેરે ચકતા ને તુ હય વોહી મયં હું
 પરવાના સીકત કુશખાં ને તુ હય વોહી મયં હું
 જાળકીશ લીએ અએ પીયારે હાલા હય નકામે તુન
 મકનાં લી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
 મકકાર થે મકકે કે કુશાર થે વોહ શારે
 ઇશ લામ હીયા ફયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
 મહેરૂમ નઈમમત થે બકી કોઈ રહે બાએ
 લીખલાહે ગલક તુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
 ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ બચ
 મયં કિંમુના હસે બકસું ને તુ હય વોહી મયં હું
 હો બાકે પાપે કુછ તો અબ લુતફકરમ મવલા
 હય તુર તેરા મુજમય ને તુ હય વોહી મયં હું

કવ્વાલી.

હસ લખપે ઇલાહી મેરે મરનેકી કુઆ હો
 મયં મુનકે કહું કોસને વાલોંકા બલા હો
 મીલતે હો તો મીલ બવો ખશાહો તો ખશા હો
 હમ કોઈ મુનેગાર હયં તુમ કોઈ ખુદા હો
 કુછ નાજ મયં રનુસ હોતો રનુસ મંચ લગાવટ
 કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
 મય અપની વક્ષાઈ સે સબવારે બક્ષા હું
 તુંમ અપની બક્ષાઈ સે ગીરફતારે વક્ષા હો
 કાસીદ કે કફિયાસે મહું ખત્તે ગળીં હો
 કોખીદકી ન મુઠ્ઠીમય મુકદ્દરકો લીખા હો

૪

નહ કવાલી.

કાલુ બલામે મૈ ફસ ગધરે
અલીફ લામ ઓર મીમ કા પરદા
પરદા હટા કર સામને આબ
દીલમે અહાએ ઉતર ગઈ રે-કાલુ બલામે
જલલ બુલાલો શાહે મદીના
કુરકતમે તેરી મુશકીલ હૈ છતા
હીંદમે આઠે મ છુટ લઈ રે-કાલુ બલામે
કુદરકો તું ઇસલામ મે લાયા
શરબતે વસલ કા જામ પીલાયા
નામે મોહમદી દીલકો લાયા
ઐસે પીયાપે મે મર ગઈ રે-કાલુ બલામે
ઇન્ના આતમેના કલકોસર
ફસલ્લે લેરબમેકા વનહર કહેકર
ઇન્ના શાનમેકા હોવલ અબતર
કુલ હુવલ્લા પે મે.મીટ ગઈ રે-કાલુ બલામે

સેર.

નારમે તુર જલવે તુમા હો ગયા.
આબે હોજબ અમન ખુલ્લ કા હો ગયા.

મઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખલ્લ રૂખે હંઝરત કે સામને
 તુળા હે પસ્ત સરવે તુષુવ્વતકે સામને
 કેહેતા હે હુતકે શાફઝે ઉમ્મત ચેહી મુજે
 ક્યા હે તેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
 આ રખ બે મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂ
 મરકહ બને તો શાહકી તુરખત કે સામને
 કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને દેહર
 હંઝરતકી ઝામે તેજે બલાલતકે સામને
 મહશરમેં આસીયોંસે કહેગા ચે ફઝલે હક
 હે બવ અર્જ શાફ ઝે ઉમ્મતકે સામને
 ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
 કમ બયાં હમ હે છનસે શફાઅત કે સામને
 કમ એક કાહસે નહી કોહે ગુનાહ મેરે
 હંઝરત તુમારે ફલઝલે રહમત કે સામને
 અદલાહ વોશી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
 બીસતર જમાઈ મેં હરે હંઝરતકે સામને
 કંવાલી.

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુજે,
 અમે હીજર તો દેગા ન છને મુજે,
 ઝાફલે વાલે સખ ઝઝે મંચ હાથ મલતા રેહ અયા,
 અં તહપતી રેહ અમ્મ ઝોર દીલ મચલતા રેહ અયા,

લીલા સાથ ન અપને કીચીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૧
 દેખીયે ક્રીસ્મતમે લીખી ઝેયારત યા નહિં,
 દેખીયે રવઝેપે ખુલવાતે હેં હંજરત યા નહીં,
 ચેહી સીઅહે બારા મહીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૨
 અય અજલ મત બાન હે ચેં બાં બહોત મુશકીલમે હે
 બાન હું રવઝેપે ચેહ અરમાન મેરે હીલમે હે
 કોઈ દીન અલી ઘોર હે છીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૩
 હીંદસે યા સાકીએ કવચર ખુલા લીજે મુઝે,
 એક પિલાલા આઘે ઝમઝમકા પીલાલીજે મુઝે,
 પડે હીજરમે આંસુ ન પીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૪
 યા મોહંમદ મુસ્તાફા તસકીન તો કીજે મેરી,
 આતીશે ફુરકતમે જલતાહું ખખર લીજે મેરી
 લગ ગયે મૌતકે આને ચસીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૫
 હીકરે દુન્યા સેંકડોં એક હસરતે હીદારહંચ,
 મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મહદ દરકારકે,
 કોઈ રાહમે હુટે ન છીને મુઝે—
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૬

માર ડાહ્યા ધંસ વતન ને, ચોર હિંદુસ્તાનને,
મુશ્કિલી ને ઘેકસી ને ચૌક ને અરમાન ને,
દીએ રંબપે રંબ સભીને મુઝે,

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે, — ૭

આસમાં ઘામે ઝમોં પકડે વતન રોઝ કરે,
મંચ નઠમરૂંઝા નઠયરૂંઝા કેઠ ઝીખા કરે,
ફીચા ઘાહ હે મેરે નખીને મુઝે

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને, મુઝે—૮

અશકે હંસરત રાત દીન આંખોસે મંચ બરસાઈંઝા,
દુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ ચદીને બહાઈંઝા,
ચેહી બરેઝે, લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે.—૯

મઝલ.

બતે હો કહાંઝે બને બહાં
અબી દીલ તો હમારા બરા હી નહી
અબી યોચઝે લખ તો મીલ હી નહી
અબી ગુનચે ઝે રીલ તો ખીલ હી નહી
કળ તલક ભલા ગમ ખાઝે કેઠ
ફીચ તરાહ બનસે બઝે કેઠ
હસે ખાક ભલા સમબઝે કેઠ
હસ જુત કે તો ખૈદે ખુલાહી નહી

કયું હસતા હું મેરે રોને પર
 નાસેહ જરા અલ્લાહ સે કર
 તું કયા બને હાલતે કરદે અમર
 તુને દીલ તો પુતોં દીયાહી નહી
 મેને બે સવાલે વસ્તે કીયા
 વો “હમ્મ” મુઝે ચે જવાબ મીલા
 તકદીરમેં તેરે લીખ્યાહી નહી
 તેરે કરદે અમર કી દવાહી નહી

મુસલામ કા જંડા.

મુસલામ કા જંડા આલમમે જડવા દીયા કમલી વાલેને
 કામેમે પુતોઠેઃ કલમએલી પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ધુંબટ બે અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
 દીખલાઠે જમાલ એક આલમકે તહપા દીયા કમલીવાલેને
 જળ ચેહરે એ અનવર કમલીસે અમકા દીયા કમલીવાલેને
 જોયાઠે ખુદાઠેઃ મેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 કયું ફીકરહો રોજે જગાહ મકેઃ ધુલબએજે સળ ઇશ્યાં અબતો
 અસ વકતઠે અબરે રહેમતઠેઃ બરસા દીયા કમલી વાલેને
 દે દેઠે શરમે હાવતઠેઃ જોડસે મીટા કર કસરતઠેઃ
 વો જલવાએ હક ઇસ હમમતઠેઃ દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 આશકઠે દીલસે પુછો જરા વો કદ્દી ફળન વો રૂખકીઅમ
 દીખલાઠ કલી બેગનકી અદા તહપા દીયા કમલીવાલેને

કયા નીમાહે' ગુલચે સલ્લેખલા છસરાહસે ગુજરે ચહેલુકા
 વોહ કુચલી' અપની ખુશખોસે મેહકા હીયા કમલી વાલેને
 રો રો કે કલી તો ગાડું મે જા જાહે કલી કેહો સારોમે
 અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા હીયા કમલી વાલેને
 જબ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પહી
 તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા હીયા કમલી વાલેને

ઉસતાદી ભજન.

મહીનેમે' મોહમ્મદ આયો, હીલખર સચ્ચો દીનજગાયો,
 સરવર સચ્ચો દીન જગાયો.—મહીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો,
 હાથ હલીમા પાલના ગુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;
 અબહલ્લા ઘર અનંત વધાયો.—મહીને,

નબી મોહમ્મદ ચલે મહેરાબકો થોથે અરસપે આયો,
 થોથે અરસપે એક ચેર ખડા થા, અંગુઠી નખિસે પાયો,
 મુરત પરદેમે' હી ખાયો.—મહીને.

ઉસ પરદેમે' નબીકો ખીઠાયો. અનહક લેહ બતાયો,
 આશક માથુક હોને હીલખીલગેઠે આશક માથુક મનભાયો
 નબીલ મહેરાબસે આયો.—મહીને.

નૂરહી પમહી તુરકા જમા નૂરહી સેજ ખીજાયો,
 તુરકા ચેહરા નબીલકે શીરપર, મોતીવન મેહ બરશાયો,
 નબીલ મહેરાબ સિખાયો.—મહીને.

ઠકમા પડો નીત ધુર નળીકા, ઈલમે-દીન સોઢાયો,
લાઈલાલા ઇલીલાલા મોહમદરસુલીદલાહ કદમામુખપાક પહાચો
નીરોશા તેરે કદમોમિ આયો—મદીને.

મઝલ “અમીર” મીનાઈ.

બસ “કહી જલવે મેં હમ હો અઝો સઝોદાઈ
જી ભરકે ન દેખા યા હોને લખી રસવાઈ
કરતા હયા હમસે અમ પરદા નશી કરલે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સઝોદાઈ
કિસવાસતે મુસા કી જિતૂર પે પુરિ કી
દિખલાઈ જલક કિસને કિસકી હુવી રસઆઈ
આશિકે સેહયા કરના માઅશૂકોં પે મરમિટના
કિયા હમ હમ લમાવટ કી ઉફરે તેરી ચતરાઈ
મારો લી જીલાઓ લી આસાન હય સળ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ વક તો બને ચે શેખ અળ કયું હુવે તુમ કાફિર
બનાં તેરી ઉલજત મેં કયમી હુવી રસવાઈ
મુહદતસે “અમીર” ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને જીલાયા હય લેનેકો કયા આઈ

મઝલ “જલીલ.”

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રસવાઈ નહો
જળ તમાશા તુમ હો કયુ હુન્યા તમાશાઈ નહો.

સુપડે સુપડે રોય તનહાઈ મેં હમ ચેહ સોંચકર
 જન દેહું હિજર મેં પર ઉનકી રસવાઈ નહોં
 વોહ સબે વાંચકા જો આજો દેખ કર મંચ ડર ગયા
 જન લેનેકો ફુલહન ખનકે કળા આઈ નહો
 વો મોહખતલી નહોં અજ વોહ ધંનાયત હી નહી
 સુજ સે મીલને પ્રી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
 સુજકો અપની ખજમ મે દેખાતો બોલે ગજોર સે
 કોના કંચ ધંસકો નિકાલો કોઈ સજોદાઈ નહો
 અંચ 'બલીલ' અખતો દોઆ હંચ રાતદિન હંકસે ચેહી
 રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઈ નહોં

અઝલે "બલીલ."

લીલજો પ્રીર ઉચી ગલીમ પે તળીયત આઈ
 રહમ આયા કલી લસકો ન મુરબત આઈ
 દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
 બાર પહેલુ મેં ન કાણુ મેં તળીયત આઈ
 લીલમેં રહેતે કંચ મગર લીલમેં કોઈ બાર નહી
 મચલેહત થી જો હસીનો મે નજાકત આઈ
 સુખંદુ સબ હુવે મકતલ મેં મગર વાજો નસીબ
 તેમ મેં હમ ન રહો જબ મેરી નવખત આઈ
 સજોર પ્રી સુલશને આલમ પ્રી બોહોત હમને 'બલીલ'
 કિચી શુલસે ન મગર શુજો મોહખત આઈ

મઝલ.

સાક્ષીયા ઠગુ ન હવસ હો! મુજહે મયખાને કી
 દિલ હય શીશેઝા મેરા આંખ હય પયમાને કી
 મોહતસિબ તુજહકે! ખબર કયા મેરે પયમાને કી
 મંચ ને પીતાહું વોહ હય ઝોર હી મયખાને કી
 આંખોં આંખોં મેં પીલાહી મેરે સાકિને મુજહે
 જાળ ન શીશેકી ઝરત હય ન પયમાને કી
 આપ પહેલુમેં ને બચઠેં તો સંજાલ કર બચઠે
 દિલે બે તાબ કે! આદત હય મચલ બને કી
 બે ખુદી મેં ચહી મુહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
 શીશે આબાદ રહેં ખચેર હો! મયખાને કી

મઝલ.

ટલગચે દમમે સબ આલામ મદીને વાલે
 કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
 તુને રોશન કીયા ઇસ્લામ મદીને વાલે,
 મીડગચે દહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
 તિરના લબ મેંજી હું સહકે તેરે મયખાનેઝા
 દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે,
 તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
 હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
 નિત નચે જુમ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
 અખશવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

ચેન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકો,
 યાદ તેરી સહરો શામ મદીને વાલે,
 બડી ઉમ્મીદસે લિખી હે ગઝલ મિરઝાને,
 ઇસ્કો દિલવાદો કુછ ધનઆમ મદીને વાલે.

મઝલી ક

જળ લળપે તેરે રંગે મીસ્વી જલવા તુમા હો.
 તળ ચશમયે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો.
 અકસે રૂપે દીલદાર વહીં હોવે તુમાયા
 જુ આઈના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હો.
 જળ ખોલતે હો કાકુલે પેચાકો તુમ અપને
 તળ સરપે મેરે એક નહ લાતે બલા હો.
 મોસા બે તલળ મેને ક્રીયા ઉસસે તો દુહી
 મુઝલાકે લગા ઠેકનેકે ચલ યહાંસે હવા હો.
 જળ ઉસકો તું પામાલ કરે તું તો પ્રીર એ શોખ
 માંધે હુવે હાથ આકે તેરે કયું નસળા હો.
 મેં તુમપે દીલોબસે મેરી બન દીકા હું
 બેઠકાનેસે ગેરૂંકે ન તુમ મુઝસે ખફા હો.
 કહ ખાક એએ આહ વો બિમાર લલા અળ.
 એસકો કે “બફર” ઇસ્કકા આઝાર લગા હો.

મઝલી.

હમ તુમ હોં સમે વસ્લ એઠેલે તો મઝા હો
 હમસે હો અલગ દુર હયા તુમસે જુદા હો

મઝલ.

મોસમથી હે બાદલથી હે, સાગરથી સુ ખુશી,
 ખી આંજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુથી;
 સખ દેંગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીઃ,
 ટપકેગા તેરી તેજ,સે મેહશરમેં લુહુથી;
 ખુશશનમેં લી હમકે ન કોઈ શુભ નગર આયા,
 ખ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લમેખુથી;
 મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
 રંજ લાગેગા હાથેંમેં હિના બનકે લુહુથી;
 “ ઇસહાક ” નહો બોલપે કસુ મેરા મૂકદ્દર ?
 મુરતથી પસંત આઈ હે ઉન્કે, મેરી ખુશી

મઝલ.

તવહીદકે ઉરકી આલમમેં મનવાદીયા કમલી વાલેને
 કાફિરકી ઝખાંસે ઇલ્લાહે પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ખુશ્દોંકી લપટસે આલમકે મેહકાદીયા કમલી વાલેને
 એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાદીયા કમલી વાલેને
 સરમસતહુવા સરકે કટવાકર કહીં દારપે ચડ મન્સુર બના
 એક બામ હકીકતકા છુરકે પિલવાદીયા કમલી વાલેને
 ઉરમતપે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકે દોનો
 મેઅરાજકી સખ બાકર હકેસે ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 બે બોલમે ઉરકે બોલદીયે બે પેચ પડેમે બોલદીયે
 ઉલખનકે દિલોકી હમબરમે મુલબાદીયા કમલી વાલેને
 સખાદાઈનામત હય ઉરકી સખબાકા કરમ હય ઉરકા
 હાજવ ના કમીકી મુજકે રહી કંતનાદીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમે' ઓર ઉર્દુ ઝબાનમે.

જમનામા હઝરતઅલી ૦-૫-૦	કિસ્સા કાલીમેરી ૦-૧-૦
જમનામા જતુન કા ૦-૫-૦	કિસ્સા શાહેરમ બડા ૦-૩-૦
આદમ શીલ હદીસ ૦-૧૨-૦	કિસ્સા ખલીફા હારનરશીદ ૦-૪-૦
મોલુદે શાને ખુદા ૦-૬-૦	કિસ્સા જહેરે ખસક ૦-૬-૦
મોલુદે મુઘળર જન્નત ૦-૬-૦	કિસ્સા ફરેખે ખસક ૦-૪-૦
મોલુદે રિવાયન ખીસમીલા ૦-૨-૦	મજમુએ કબ્રાલી ૦-૧૨-૦
રીવાઝે જન્નત ૦-૪-૦	તોફરે કબ્રાલી ૦-૪-૦
કરામતે મહેબુમે સુખહાની ૦-૨-૦	જોહરે મહેશીલ ૦-૬-૦
ચહીદે કરખલા ૦-૬-૦	પરસતાને કબ્રાલી ૦-૧-૦
હુજ્જતુલ ખસલામ ૦-૨-૦	શેરોકા ખજના ૦-૬-૦
સખાવત નામા ૦-૨-૦	કબ્રાલકા મહેશીલ ૦-૪-૦
સહાદત નામા ૦-૨-૦	હિતી જવાની નોવેલ ૦-૧૦-૦
કિસ્સા ખુલસનોખર ૦-૬-૦	યુસુફ દીલખારા ૦-૧૦-૦
કિસ્સા નાજની પહાન ૦-૨-૦	માલનકા બેટી ૦-૮-૦
તુરે ખસલામ નાટક ૦-૧૦-૦	કમસીન બીબી ૦-૬-૦
શાને ખસલામ ૦-૮-૦	પીયારીકા ખાશીક ૦-૩-૦
જોહરે ખસલામ ૦-૮-૦	પુશાને છન્દગી ૦-૮-૦
હસીન કાતીલ ૦-૮-૦	કાતીલકા કાતીલ ૦-૮-૦
મુન્કર સજા ૦-૩-૦	ફરેખે ફુરન ૦-૬-૦
તારા ખુરશીદ ૦-૩-૦	અમેરીકન ઝંકુ ૦-૮-૦
શ્રીમતી મંજરી ૦-૮-૦	મહબુખએ શામ ૦-૮-૦
ખુતી શેરની ૦-૮-૦	હસીન નાજનીન ૦-૮-૦

ખસકે અલાવા મઝલ-કબ્રાલી નાટક-નાવેલ-ક્રીસેબી મીલ સકતે હંથ જો બાહર આનેપર ફેરન બજરીએ વી.પી. રવાના કી જતી હથ, ડુએક. રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે પોષ્ટકી ટીકીટ રવાના કીજીએ.

પબ્લીસર:-ઉસમાન મહમદ, એડીટર હંટર પંચ.
માલેક :-હંટર બુક ડીપો, પીલાહાલિય, મુબઈ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર:-મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
 સુલ્તાન મેન્શન કુમરી, મુબઈ, નં. ૬.

ગઝલ.

માથુક હો આશકકે સતતને કે લીયે હો.
 તીરે નીમા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો.
 મેલુમે ખતા પુન બહાનેકે લીયે હો.
 જોર આતશ પ્રકટકો બજાનેકે લીયે હો.
 હમ બાહને વાલોકો બજાનેકે લીયે હો.
 માથુક હો આશીકકે સતતને લીયે હો.
 નઝરે કીસી તરહે મય સસર નહી હોતે
 મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે.
 માથુક મગર અમસે સીતમગર નહી હોતે
 મુઝપર જો સીતમ હય વો કીસીપર નહી હોતે.
 તુમ મેરે નહી સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
 હસ હીનમે કે તુને નીમાહે નાઝ બુબોયા.
 યેસ ચહે કે આરામસે શીરવો નહી સોયા
 અહરે મમે ઉલ્કરતમે આશીકકો. ડુબોયા.
 તુમ હોસ્ત હુએ હસકે ઉસે જાનસે ખેમા
 હન્સાનકો મીટીમે મીલાનેકે લીયે હો.
 મરજીએ વો હમતોડકે તુમ હસપે ખફા હો.
 ઝીંહા હો અમર શીર નીમહે હુદસે રખો.
 અરહમ હો જો શીરાબએ હસ્તી-તો સંવારો.
 મરજી યે તુમારી હય હસે ચાહો ખીમાડો.
 ખીનડી હુધ તમદીર બનાને કે લીયે હો.
 મર હો હસીનેપે યે આહલ નહી મરજી.

પ્રિન્ટર—મહમદ અમદુલ રહેમાન, ધી ખીમાત મેસ
 સુલ્તાન મેન્શન કંપની, મુબઇ.
 પબ્લીશર :—હુસુમાન મહમદ, એડીટર હુસુમાન
 માલિક—હંદરે હુધ લીયે, ખીમાત મેસ, મુબઇ.

